

## Jókai Anna: Ima Magyarországért

Öregisten, Nagyisten  
nézd, hogy élünk itt lenn  
katlanba zárva  
csodára várva  
csöbörből-vödörbe magyarok.  
Itt élünk se élve se halva  
hurrá a vödörben hal van  
süthetünk szálkás kis pecsenyét  
a friss húst viszi már a fürge menyét  
körben a bozótból  
ragadozók szeme villog  
az elhevert csordákon  
áldozati billog.  
(csitt, csak csendesen, ne kiálts,  
mormold csak, mormold az imát)

Öregisten, Nagyisten  
ha Te nem, ki segítsen?  
Sovány lakomára  
nova bort kínáltak  
s akik ezt megitták  
mind bódultakká váltak.  
(...csak csendesen, ne siránkozz,  
bátran szólj elkábult hazánkhoz)  
Öregisten, Nagyisten  
érted sóvárog ma minden  
akik hortyognak szanaszét  
vagy éberen vigyáznak  
síkos savas-eső alatt  
bíz egyformán áznak.  
(...csak csendesen, mind aki lázad,  
báránybőr jelmezben figyelik a házad)

Öregisten, Nagyisten  
erősíts a hitben  
hogy ami késik  
azért el nem múlik  
él még a Te nyájad  
bárha szőre hullik.  
(...csak csendesen, nem használ a lárma,  
mostoha szülők közt még árvább az árva)

Öregisten, Nagyisten  
más remény nincsen  
mint igazad kegyelmed  
hogy Te szabj végül rendet  
maradék országnak  
adj életet kedvet  
a lecsonkolt többi  
gyógyítgasd ne engedd  
önnön-gyilkosává válni  
haza kell találni!  
(...csak csendesen, mert vád alá vesznek,

jönnek janicsárok, kerék alá tesznek)

Öregisten, Nagyisten  
nem hoztak, de vittek  
a vak lóra azt hazudták bátor  
suba alatt kupec lett a pásztor  
múdalokkal altat nejlon-furulyája  
dagonyáztat minket langyos pocsolyába.  
(csak csendesen, ne élvezd a táncot,  
csörge csak, csörge a vattázott láncot)  
Fájdalomban boldog régi jó Patrónánk  
hegyeink elcsórták, eladó a rónánk  
fulladunk a füstben a folyónkban cián  
sorvasztja a lelkünk a rántukmált Isten-hiány  
mértékadó értelmiség minden mérték nélkül!  
hóhó a halottal cinikusan békül  
dús szobákban ál-parasztok  
a búzát égetik ők nem a harasztot  
melósvezér nyüszít, uszít  
munkásember helyben fut itt  
a hajléktalant rendőr verte  
shoppingcenter országszerte  
mocskos pénznek sincsen szaga  
gaztól rabolt s gaz lett maga  
és a művész? búsan kérde  
megvették a tehetséget  
sirasd őket Ősi Anya  
zsoldos pénznek sincsen szaga.  
(...csak csendesen, hagyd Krisztust ítélni,  
végtelen időben mindenkit megtérni)

Öregisten, Nagyisten  
kit kövessünk s kit nem?  
Érlelj az eszmében de a rögeszmét távoztasd  
hisztériát üzz el indulatunk meghagyd  
a reánk szabott leckét beteljesíthessük  
göggök se legyünk kétségbe se essünk  
náci-tudat, bolsi-tudat  
csak álarc a Szörnynek  
egyképp meggyötörtek  
lám egymásra törnek  
gonosz század elment  
nehéz évek jönnek  
melegítsd eszünket, okosítsd szívünket,  
bízass hogy a testvérharc megszűnhet  
göngyöld e Földgolyót Fiad köntösébe  
édes hazánkat annak is kellős közepébe  
a lapulást-alkuvást váltsa már valódi béke.  
Annyi gyalázatos koron át  
őrizd meg számunkra misztikus koronád.  
(...csak csendesen, akinek füle van, hallja,  
a látónak látható, hasad az Ég alja)

Öregisten, Nagyisten  
mit akarjunk s mit nem:

törvényed vezessen  
hogy e kis nép oda ne vesszen  
át ne lyukadjon helyünkön a térkép  
ki ne rádiózzon a világi lét végképp  
serkentsd fel szolgád a Magyarok Istenét  
kend meg könnyektől elhomálylott szemét  
küldd le a magasból újra e véres-eres földre  
tartsd köztünk szellemét most és mindörökre.  
(A Születés előtt túl hosszú volt az Ádvent  
– hiszen az életünk hovatovább ráment –  
mielőtt nem késő, Te mondd ki az Áment.)

## LELKI ÚTRAVALÓ

### a 23. zsoltár alapján

Még ha nem is tudnám,  
hol talál majd nyugalmat lelkem  
e gonosz időkben,  
és ha arcomat sűrű homály borítaná el,  
gond, csalódás, megrettenés felhője,  
s ha napszálltakor is nyugtalan lenne a szívem,  
tudom, tudom,  
hiszem, hiszem,  
Te fogsz akkor is majd  
jótevő kezeddel  
betakarni, megnyugtatni engem.  
Irgalmad árnyékában rejtsd hát el életem,  
mikor nem lesz már menedékem.  
Jóságod legyen lelkem védőpajzsa,  
sebeimre gyógyír Igéd balzsama.  
Mert ha Kelet felé megyek, ott vagy,  
ha Nyugat felé, ott is észreveszlek,  
ha Északon működsz, meglátlak Uram,  
ha Délre fordulok, ott is látom áldó kezed.  
Tied az életem kettőezer-tizenhétben,  
mint volt kezdetben, s lesz a végen,  
ha majd zarándokutamat itt bevégezem,  
meghallván fenséges égi zenédet.  
Hazahívó szelíd kérésed.  
Addig is, és mindvégig ezt kérem:  
Jó Uram, én Istenem,  
nyugtasd meg magaddal  
zaklatott szívem.  
Háromszázhatvanöt napon át,  
reformációd öt évszázadán  
csodálkozó,  
kincseidért  
hálás hittel.  
S végig a végig,  
míg alkotó utam kimérted  
szépséges világod  
magyar tájain.

Ámen.